

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/2007 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 18 januari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij brief van 22 augustus 2003 heeft appellante zich bij de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) als schrijnend geval aangemeld.

Bij brief van 1 december 2003 heeft de minister appellante naar aanleiding daarvan medegedeeld geen reden te zien terug te komen van zijn eerdere besluit.

Bij besluit van 15 december 2005 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 18 januari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd, het bezwaar van 29 december 2003 niet-ontvankelijk verklaard en bepaald dat haar uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit van 15 december 2005. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 februari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 21 februari 2007 heeft de Minister van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven 1 en 2, in onderlinge samenhang gelezen en samengevat weergegeven, klaagt appellante dat de rechtbank, door te overwegen dat haar brief van 22 augustus 2003 niet kan worden aangemerkt als een aanvraag in de zin van artikel 1:3, derde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb), heeft miskend dat de minister deze brief van aanvang af als aanvraag in voormelde zin heeft opgevat en inhoudelijk heeft beoordeeld. Volgens appellante is het eerst in beroep niet aanmerken van haar brief als een aanvraag in voormelde zin in strijd met het rechtzekerheidsbeginsel. In dit verband wijst appellante er tevens op dat de minister vergelijkbare brieven als een aanvraag in voormelde zin heeft aangemerkt en inhoudelijk heeft behandeld en dat de Afdeling eerder in zaken, waarin vergelijkbare brieven aan de orde waren, niet heeft geoordeeld dat van een aanvraag nimmer sprake is geweest.

2.2. In een op 14 januari 2003 gehouden toespraak heeft de minister ten aanzien van uitgeprocedeerde asielzoekers in algemene zin de bereidheid uitgesproken om in 'schrijnende gevallen' gebruik te maken van zijn

discretionaire bevoegdheid als bedoeld in artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000). Appellante heeft zich naar aanleiding hiervan bij brief van 22 augustus 2003 bij de minister aangemeld als schrijnend geval.

2.3. Bij brief van 9 september 2003 heeft de minister appellante naar aanleiding van haar verzoek medegedeeld dat haar dossier zal worden beoordeeld op de door haar aangegeven schrijnendheid. De minister heeft appellante bij brief van 1 december 2003 medegedeeld geen reden te zien terug te komen van zijn eerdere besluit. Op 5 december 2005 is appellante in het kader van haar daartegen gerichte bezwaar gehoord door een ambtelijke commissie. In dat gehoor is zij in de gelegenheid gesteld toe te lichten waarom zij vindt dat zij zich in een schrijnende situatie bevindt. Vervolgens heeft de minister in het besluit op bezwaar van 15 december 2005 een inhoudelijk oordeel gegeven over de gestelde schrijnendheid. Aldus is sprake van een aanvraag waarop een besluit als bedoeld in artikel 1:3, derde lid, van de Awb is gevolgd en heeft de rechtbank ten onrechte het daartegen gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. De grieven slagen.

2.4. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd.

Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 15 december 2005 beoordelen in het licht van hetgeen daartoe in eerste aanleg is aangevoerd.

2.5. In het besluit van 15 december 2005 heeft de minister aanleiding gezien om alsnog in bezwaar een inhoudelijk oordeel met betrekking tot de door appellante gestelde schrijnendheid te geven, zodat aan het betoog van appellante in beroep dat de minister zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat zij niet onder de door de minister op 14 januari 2003 gedane toezegging valt, voorbij kan worden gegaan.

2.6. Voorts is in beroep - kort samengevat - aangevoerd dat de minister onvoldoende heeft gemotiveerd dat de situatie van appellante niet dermate schrijnend is dat met toepassing van artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 in haar verblijf hier te lande moet worden berust.

2.7. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 21 december 2006 in zaak no. 200605794/1, AB 2007,79) dient de minister enig inzicht te geven in de weging van de omstandigheden van het geval die leidde tot afwijzing van het verzoek om toepassing van artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 in het licht van de omstandigheden van een min of meer vergelijkbaar geval waarin wel toepassing is of zou zijn gegeven aan voormeld artikellid. Het enkele standpunt dat de gestelde feiten en omstandigheden al dan niet als 'schrijnend' worden aangemerkt, biedt ontoereikend inzicht in de verrichte beoordeling. De betekenis van de term is daartoe onvoldoende bepaald. De minister heeft aldus, door in het besluit van 15 december 2005 te volstaan met het standpunt dat de door appellante gestelde en omstandigheden geen schrijnend geval opleveren, zonder dat standpunt te funderen ofwel op min of meer algemene maatstaven ter invulling van het begrip 'schrijnend' ofwel op een vergelijking van de te

wegen feitelijke factoren met die in enigszins verwante zaken waarin het verzoek wel is ingewilligd dan wel anderszins te motiveren, dat niet op een deugdelijke motivering doen rusten.

2.8. Gezien het voorgaande, zal de Afdeling het beroep van appellante tegen het besluit 15 december 2005 alsnog gegrond verklaren en dat besluit vernietigen wegens strijd met artikel 7:12 van de Awb.

2.9. De Staatssecretaris van Justitie dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 18 januari 2007 in zaak no. AWB 06/2007;
- III. verklaart het door appellante bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 15 december 2005, kenmerk 0202-23-8010;
- V. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan appellante onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- VI. gelast dat de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan appellante het door haar betaalde griffierecht ten bedrage van € 349,00 (zegge: driehonderdnegenenveertig euro) voor de behandeling van het beroep en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

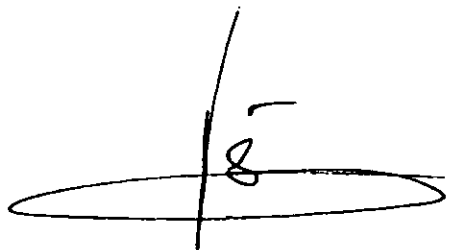
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 juli 2007

343

Verzonden: **13 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line crosses the middle of the oval. To the right of the vertical line, there is a small, stylized '8' or 'S' shape. Above the '8', there is a small horizontal tick mark.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/2007

Uitspraak in het geding tussen de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op --, --, --,
van Bosnische nationaliteit,
eiseres,
gemachtigde: mr. P.E.J.M. Bartels, advocaat te Utrecht,

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
verweerder,
gemachtigde: mr. M.B.Y. Vet-Keizer, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Op 22 augustus 2003 heeft eiseres bij verweerder schriftelijk een verzoek ingediend. Bij brief van 1 december 2003 heeft verweerder aan dit verzoek niet voldaan.

Namens eiseres is hiertegen op 29 december 2003 bezwaar gemaakt.

Bij brief van 29 november 2004 heeft eiseres beroep ingediend tegen het uitblijven van een besluit op het bezwaar van 29 december 2003. Bij uitspraak van 24 maart 2005 van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht (Awb 04/52821) is het beroep gegrond verklaard en bepaald dat verweerder binnen een termijn van zes dan wel tien weken na de datum van verzending van die uitspraak een besluit op bezwaar neemt.

Op 5 december 2005 is eiseres gehoord door een ambtelijke commissie.

Bij besluit van 15 december 2005 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

Bij brief van 6 januari 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 8 december 2006, waar eiseres en haar gemachtigde, alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ter beoordeling staat of het besluit van 15 december 2005 de rechterlijke toetsing kan doorstaan.

2.2. De rechtbank ziet zich ambtshalve gesteld voor de vraag of verweerder het bezwaar terecht ontvankelijk heeft geacht. Daaromtrent overweegt de rechtbank als volgt.

2.3. Ingevolge artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) wordt onder een besluit verstaan een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling. Ingevolge het derde lid wordt onder aanvraag verstaan een verzoek van een belanghebbende een besluit te nemen.

Ingevolge artikel 4:84 van de Awb handelt het bestuursorgaan overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

2.4. In de brief van 22 augustus 2003 is namens eiseres aan verweerder medegedeeld dat zij wenst te vallen onder de toezegging van verweerder van 14 januari 2003 om in schrijnende gevallen gebruik te maken van diens inherente afwijkingsbevoegdheid, dan wel onder de motie Varela.

2.5. In het verweerschrift en ter zitting heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat de brief van eiseres van 22 augustus 2003 niet als een aanvraag in de zin van artikel 1:3, derde lid, van de Awb kan worden aangemerkt, zodat verweerder de door eiseres ingebrachte bezwaren niet-ontvankelijk had dienen te verklaren.

2.6. De rechtbank stelt vast dat de motie Varela die eiseres in haar brief van 22 augustus 2003 heeft genoemd, haar beslag heeft gekregen in de "Eenmalige regeling voor asielzoekers", zoals vastgelegd in het Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire (hierna: TBV) 2003/38. Nu het verzoek van eiseres in de brief van 22 augustus 2003 is ingediend voor de inwerkingtreding van dit TBV, kan het op de toepassing van dit TBV geen betrekking hebben. De rechtbank verwijst in dit verband naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) van 27 juli 2005 (zaaknr. 200502565/1, AB 2005, 378). Het geschil beperkt zich daarom tot de vraag of het verzoek van eiseres van 22 augustus 2003, voor zover zij heeft verwezen naar de toezegging van verweerder van 14 januari 2003, voor het overige als een aanvraag in de zin van artikel 1:3 van de Awb moet worden opgevat.

2.7. De rechtbank overweegt dat eiseres verweerder met de brief van 22 augustus 2003 heeft verzocht gebruik te maken van de bevoegdheid, zoals genoemd in artikel 4:84 van de Awb. Zoals de Afdeling in haar uitspraak van 16 januari 2004 (zaaknr. 200306088/1, JV 2004/84) heeft overwogen, is voor het doen van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), vereist dat wordt aangegeven krachtens welke aan verweerder bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden om een besluit wordt gevraagd en dat is aangegeven van welke beleidsregels met toepassing van artikel 4:84 van de Awb zou moeten worden afgeweken.

In de brief van eiseres van 22 augustus 2003 is niet vermeld welk naar strekking concreet geduid besluit verweerder wordt verzocht te nemen, noch op grond van welke bijzondere omstandigheden en van welke beleidsregels met toepassing van artikel 4:84 van de Awb moet worden afgeweken. Naar het oordeel van de rechtbank kan deze brief derhalve niet als een aanvraag in de zin van artikel 1:3, derde lid, van de Awb worden aangemerkt.

2.8. Gelet op het vorenoverwogene wordt het beroep gegrond verklaard en wordt het besluit op bezwaar van 15 december 2005 vernietigd. Nu verweerder na vernietiging van dit besluit het bezwaar slechts niet-ontvankelijk kan verklaren, bestaat voor de rechtbank aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb zelf in de zaak te voorzien en het bezwaar alsnog niet-ontvankelijk te verklaren.

2.9. Er bestaat aanleiding tot vergoeding van het betaalde griffierecht en veroordeling in proceskosten. Met toepassing van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht worden deze kosten vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het indienen van het beroepsschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 15 december 2005;
- verklaart het bezwaar van 29 december 2003 alsnog niet-ontvankelijk en bepaalt dat haar uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit van 15 december 2005;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 644,-, te betalen door de Staat der Nederlanden aan eiseres;
- bepaalt dat de Staat der Nederlanden aan eiseres het betaalde griffierecht van € 138,- vergoedt.

Aldus gegeven door mr. E.H.T. Rademaker en in het openbaar uitgesproken op 18 januari 2007 in tegenwoordigheid van mr. J. Buitenhuis als griffier.

Rechtsmiddel

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepsschrift een of meer grieven tegen de uitspraak dient te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op:

18 JAN 2007

18 JAN 2007
18 JAN 2007
18 JAN 2007

Ausma De Jong Advocaten

*Toevoeging Raad voor Rechtsbijstand te Amsterdam aangevraagd***RAAD VAN STATE**

INGEKOMEN

- 7 FEB 2007

ZAAKNR. **200701032-1**

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

HOGER BEROEPSCHRIFT VREEMDELINGENZAKEN

Van:

appellant,

woonplaats kiezende ten

kantore van hun

advocaat gemachtigde: Mr P.E.J.M. Bartels

Tegen:

De uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting
houdende te Zutphen van 18 januari 2007 met kenmerk AWB
06/2007.

Inzake:

De gegrondverklaring van het beroepsschrift alsmede niet-
ontvankelijk verklaring van het bezwaar.

Inleiding

Appellante, mevrouw _____, geboren op _____ van Bosnische nationaliteit, heeft voor deze zaak woonplaats gekozen ten kantore van haar advocaat, Mr P.E.J.M. Bartels, die verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het indienen van het hoger beroep tegen de uitspraak d.d. 18 januari 2007, welke als **productie 1** aan dit hoger beroepschrift is gehecht.

In de bestreden uitspraak d.d. 18 januari 2007 heeft de rechtbank het beroepschrift gericht tegen de negatieve beslissing op bezwaar van 15 december 2005 gegrond verklaard, het bestreden besluit van 15 december 2005 vernietigd en het bezwaarschrift van 29 december 2003 alsnog niet-ontvankelijk verklaard.

Appellante kan zich met de uitspraak van de rechtbank niet verenigen en voert daartegen de volgende grieven aan.

Grief 1

In vergelijkbare zaken is de 14.1-brief wel als aanvraag in de zin van de Awb aangemerkt en is er door verweerder inhoudelijk op de 14.1-aanvraag beslist.

Toelichting op de grief

Ter zitting is namens betrokkene aangevoerd dat verweerder in tal van zaken waarin 14.1 brieven met exact dezelfde inhoud als de onderhavige 14.1-aanvraag aan verweerder zijn verzonden, de 14.1-brief wél als aanvraag in de zin van de Awb heeft opgevat en naar aanleiding van de 14.1-aanvraag ook een inhoudelijke beslissing heeft genomen. Speciale aandacht verdient het feit dat in één zaak exact dezelfde 14.1-brief uiteindelijk zelfs tot afgifte van een verblijfsvergunning heeft geleid! Zowel de 14.1-brief van 24 juni 2003 (**productie 2**) in deze zaak als de positieve beschikking d.d. 22 juni 2006 (**productie 3**) worden als bijlage meegezonden.

Ook uw Afdeling heeft in een tweetal zaken, waarin dezelfde 14.1-brieven zijn geschreven als in de onderhavige zaak, niet geoordeeld dat er van een aanvraag nimmer sprake is geweest. Integendeel, de strekking van voormelde uitspraken, waarin voor de overwegingen is verwezen naar uw uitspraak van 21 december 2006 in zaaknr. 200605794/1, is dat verweerder opnieuw op de 14.1-aanvragen dient te beslissen, waarbij ditmaal gemotiveerd aangegeven dient te worden waarom de zaak al dan niet als schrijnend wordt aangemerkt. Verwezen wordt in dit verband naar uw uitspraak van 30 januari 2007 (zaaknr. 200604508/1/V2) (**productie 4**) alsmede uw uitspraak van 29 december 2006 (zaaknr. 200605023/1/V2) (**productie 5**).

Gelet op het hierboven overwogene kan de bestreden uitspraak van de rechtbank reeds geen stand houden, nu deze in strijd moet worden geacht met de twee bovengenoemde uitspraken van uw Afdeling.

Grief 2

Het geschil beperkt zich tot de vraag of de brief van betrokkene van 22 augustus 2003 (hierna: 14.1-brief) als aanvraag in de zin van artikel 1:3, derde lid, van de Awb dient te worden opgemerkt, zodat de reactie daarop van verweerder een besluit is in de zin van het eerste lid van voornoemd artikel, waartegen bezwaar openstond.

De rechtbank is van oordeel, zich hierbij beroepend op een uitspraak van uw Afdeling d.d. 6 januari 2004 (zaaknr. 200306088/1), dat de 14.1-brief van betrokkene geen aanvraag in de zin van de Awb is, nu in de 14.1-brief *'niet is vermeld welk naar strekking concreet geduid besluit verweerder wordt verzocht te nemen, noch op grond van welke omstandigheden en van welke beleidsregels met toepassing van artikel 4:84 Awb moet worden afgeweken'*.

Toelichting op de grief

Appellante kan zich met dit onderdeel van de uitspraak niet verenigen. Namens appellante is tijdens de behandeling van het beroepschrift aangevoerd dat het indruist tegen het rechtszekerheidsbeginsel om eerst nu pas aan betrokkene tegen te werpen dat de aanvraag geen aanvraag is in de zin van de Awb, terwijl er drie-en-een-half jaar is verstreken sinds de 14.1-aanvraag is ingediend en nooit eerder aan de rechtsgeldigheid van de aanvraag is getwijfeld. Het voorgaande kan worden opgemaakt uit de reacties van verweerder naar aanleiding van de 14.1-brief van betrokkene. Immers, verweerder heeft betrokkene in een schrijven van 9 september 2003, inhoudende een reactie naar aanleiding van de 14.1-brief van 22 augustus 2003, nog bericht het dossier te laten beoordelen op de door haar aangegeven schrijnendheid en in een vervolgbrief van verweerder van 1 december 2003 bericht verweerder betrokkene als volgt: *'Reeds eerder heb ik een beslissing op uw aanvraag genomen. Bij de behandeling van deze aanvraag heb ik al beoordeeld of er aanleiding bestaat om gebruik te maken van de inherente afwijkingsbevoegdheid.'*

Uit het voorgaande blijkt dat verweerder de 14.1-brief van betrokkene van aanvang aan als aanvraag heeft opgevat. Hoewel het voorgaande namens betrokkene is aangevoerd tijdens de beroepsprocedure, is de rechtbank hier ten onrechte aan voorbij gegaan.

Betrokkene is van oordeel dat de rechtbank ten onrechte aan voormeld verweer van betrokkene is voorbij gegaan door te oordelen dat de 14.1-brief niet als aanvraag kan worden opgevat en te besluiten tot niet-onvankelijkheid van het bezwaarschrift.

Ausma De Jong Advocaten

Conclusie

Appellante concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep en vernietiging van de bestreden uitspraak en verzoekt het beroepschrift alsnog ontvankelijk alsmede gegrond te verklaren.

Nieuwegein, 7 februari 2007

P.E.J.M. Bartels, advocaat gemachtigde